

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207707753216/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Stramme Snøregarnet fast og tæt;
Kun herind, I Fisk! men ikke Nogen
Slipper ud igjen af vores Net.

NYMPHERNE.

Ja, til Arbeid atter, hvor den friske
Bølge skummer i den dybe Strand!
For i Havets rørte Vand at fiske,
Atter Net og Angel ud fra Land!

TREDIE SCENE

Tyk Skov. PHANTASUS og PSYCHE.

PSYCHE. Dybt fører du mig ind i Skoven, Lille!
Alt længe vandred vi, og tæt og tættere
Det dunkle Dække hvælves over os.

PHANTASUS.

Snart er den halve Vei tilbagelagt,
Og snart den mørke Hvalving vil fortyndes,
Og Lyset gjenner Løvet skinne frem.

PSYCHE. Men denne Stillehed skrækker — hvor er Frelse,
Hvis frem den vilde Ulv af Krattet brød?

PHANTASUS.

Stol trygt paa mig!

PSYCHE. Paa dig? — Og hvem er du,
Som, skjøndt et Barn, dog kjender ei til Frygt?

PHANTASUS.

Mit Navn er Phantassus; den gamle Nyx
I denne Skov mig fødte. Her min Vugge
Stod højt i Træets Top, af Grenen gynet.
Her lærte jeg de muntre Fugles Sprog,
Thi hver en Morgen kom de til mit Leie
Og bragte Føde mig i deres Næb.
Men da jeg større blev, jeg førtes til
Den gamle Pan, som lærte mig at tolke
Den klare Kildes Rislen og hver Susen
Af Vinden, naar den Skovens Løv bevæged.
Hos ham henleved jeg min Barndoms Dage,
Kun mine Søstre, som vi nys forlode,
Og Skovens fagre Nympher var mit Selskab;
Dog kom hver Aften i Besøg min Moder,
Som tog paa Armen mig og kjæled for mig,
Og mig fortalte tusind Eventyr.
Da hørte jeg om mine ældre Søstre,
Om Nattens mørke Døtre, om de fjerne,
Ukjendte Brødre, som jeg aldrig saae.